

IOAN T. MORAR
Medalia de lut

ilustrații de OCTAVIAN MARDALE

Cuprins

I. AB OVO.....	9
Ab ovo	11
Vînat în fața farurilor	12
Vrabie de aur, vultur de pămînt.....	13
Acordeon abandonat.....	14
Cuvintele pe care le-am uitat	15
Cuib gol.....	16
O cameră cu un singur pat	17
Dacă am fi fost perfecți.....	18
Exces de zel.....	19
Orice discuție despre om	20
Uitarea, o furtună magnetică	21
Litere de neon.....	22
Creion	23
Ritualurile mărunte	24
Un alfabet de cristale.....	25
Selena magnifica	26
Ubi sunt que ante nos?.....	27
My brother, my killer, my friend (după Leonard Cohen).....	28
Singurătatea, o convenție.....	29
O comparație neterminată	30
Soldatul iluziei	32
Cîntecele învingătorilor	33
O pajiște folositoare	34
Setea de apoi.....	35
II. ZEII INUTILITĂȚII	37
Aprinderea focului	39
Jarul unei singure cărți.....	40
Răsplata	41
O mie de ani, doar o mie de ani.....	42
O traducere a focului.....	43

Cimitirele oamenilor vii.....	44
Zei inutilității.....	45
Cînd stingem lumina	46
Cealaltă parte din viață.....	47
Cei ce nu mai sînt abia mai sînt	48
Cu vremea vom fi alți atomi.....	49
Dar dacă ei mai sînt cu noi?	50
Masa cea de taină.....	52
Go down, Moses (după Louis Armstrong)	53
Rugina e un profet roșcat.....	54
Foșnetul măslinilor	55
Numai cenușa.....	56
Lumină îndepărtată.....	57
Memoria particulelor	58
Tortul cu lumînări.....	59
III. TOATE STAȚIILE.....	61
Cardiogramă.....	63
„Eu e altcineva“	64
Toate stațiile.....	65
Amor fati.....	66
Ieșirea din balenă (altă variantă)	67
„A spus că vine înapoi“	68
Credem numai în ceea ce nu putem atinge.....	69
Bătrînețea e un tunel.....	70
Levitație.....	71
Linia	72
Doctori vestiți	73
Fetească Neagră	74
Nacela profeților mari.....	75
„Nu avem săbii“	76
Nu descrie munți pe care nu i-ai urcat	77
Nu ne mai întorcem.....	78
O medalie de lut.....	80
Una sola voluntas	81
Inima nu știe	82

Pământul e plat (păreră cîmpiilor).....	83
Pasărea roșie	84
Patria promisă	85
Poezia e șampania învinșilor	86
Ar trebui să scriem cu mai multă teamă.....	87
Premiul	88
Regulile sînt simple, nu privi înapoi.....	89
Să ieși inocent	90
Sînt revoluția cu un singur participant.....	91
Singur ca un pahar gol	92
Spiritual Fast.....	93
Stele desenate	94
„Vulpile vor dărîma zidul“ (Neemia 4:3)	95
Tencuiala respirației	96
Trecerea la ora de iarnă.....	97
Nume din Vechiul Testament.....	98
Un contur pe asfalt	99
Un set de analize	100
Viața mea e alt roman.....	102
N-am spus destul.....	104
Mulțumiri.....	107

I.

AB OVO

Ab ovo

Prima lege a zborului e și a noastră:
toate păsările se întorc în cuib,
așa cum toți oamenii ar vrea
să se mai ascundă în copilărie.
Ne întoarcem printre gesturile mamei
care taie pâinea pentru toți
ca și cum ne-ar mai alăpta
revenim lângă fotografia din armată a tatălui nostru
într-un cuib care nu mai există decît în memorie

Oricît am zbura prin orașe străine
orizontul e doar o formă a singurătății
oricît am îmbrăca hainele altor limbi
înăuntrul nostru pîlpîie
aceeași flacără venită din latină

Prima lege a zborului:
nicio pasăre nu scapă de amintirea oului,
nicio inimă nu s-a ridicat singură de la pămînt

Vînat în fața farurilor

Am fost multă vreme
orbit de vechile versuri:
„Pururi tînăr înfășurat în manta-mi“
ca leul paralizat de farurile mașinii
atunci cînd vînătorii sînt prea grăbiți
și nu pot aștepta dimineața

Știu că nu voi mai fi tînăr
Că tot ceea ce mă alcătuieste
Se stinge ca și cînd
ar exista un anotimp pentru asta

Mantaua mea de acum
e haina bătrînilor vînători
care trag în aer
crezînd că acolo trăiește
„pasărea cu clonț de rubin“

Vechile versuri, vechile versuri
pentru ele au murit poeți
mai tineri decît mine

Vrabie de aur, vultur de pământ

Scriu imitînd toate cărțile
 Scriu ca și cînd tot ceea ce e scris
 E adevărat
 Literă cu literă

Pitagora desenînd cercuri
 Pe care să le calce soldații
 Arhimede împingînd apa
 În imaginația strîmtă a contemporanilor
 Apoi Newton, apoi Einstein
 Formulele care bat din aripi
 În Universul convențional

Scriu ca și cînd
 Nu ne-am fi întîlnit niciodată
 Vrabie de aur, vultur de pământ
 Scriu ca și cînd
 ar fi trebuit să mai citesc:
 „Apoi l-au răstignit
 Apoi l-au îngropat
 Apoi a înviat
 A treia zi după ce a fost scris“

Acordeon abandonat

mi-au mai rămas puține lucruri de spus
le țin într-un buzunar mic
niște monede ieșite din circulație
(nu mai am nimic de cumpărat)
puține asfințituri fără explicație
puține văi în care am aprins focuri

ar trebui să mai scriu ceva
ce să nu se mai poată tipări
ca un diagnostic indescifrabil
pe care doctorii și-l trimit unul altuia
cu numele meu pîlpîind

să rămână doar o urmă
ca de pahar care a trecut pe la toți

memoria mea e acum
un acordeon abandonat
care abia mai respiră

Cuvintele pe care le-am uitat

Cuvintele pe care le-am uitat
alcătuiesc acum o altă limbă,
vorbită de un popor străveziu
care trece pe sub fereastra mea noaptea,
purtând în brațe păsări negre
și vase de lut fără toarte

Cuvintele pe care le-am uitat
se adună în încăperi cu lumina stinsă
și povestesc despre mine
ca despre un străin pe care odată l-au iubit
ca despre o înserare într-o odaie
în care trupurile noastre
au plutit pe deasupra patului

Cuvintele pe care le-am uitat
puteau să te descrie numai pe tine
plecarea ta, înflăcărea de-o clipă
în care mi-am pierdut inocența.

Inima mea e de acum un vas de lut fără toarte

Cuib gol

Pasărea pe care am folosit-o
în toate comparațiile
nu s-a mai întors în cuib
sîngele despre care am scris
în fiecare seară
s-a uscat într-o rană
cetățile prin care am trecut
mesenii cu care ne-am povestit
s-au pierdut în ceața memoriei:
o piatră aici
o cămașă uitată acolo

Uneltele mele s-au împușinat
armele le-am lăsat
în taverne îndepărtate
mă compun doar din ce-și mai amintesc
ceilalți
puțina mea glorie
da, puțina mea glorie
pîlpîie cu greu
în cartierele rău-famate

S-au dus zilele în care
a scrie însemna a învinge

